

یوئیل

منقطع شده است. کاهنانی که خدام خداوند هستند ماتم می گیرند.

۱۰ صحرا خشک شده و زمین ماتم می گیرد زیرا گندم تلف شده و شیره خشک گردیده و روغن ضایع شده است.

۱۱ ای فلاحان خجل شوید، و ای باغبانان ولوله نمایید، به جهت گندم و جو زیرا محصول زمین تلف شده است.

۱۲ تاک‌ها خشک و انجیرها ضایع شده؛ انار و خرما و سیب و همه درختان صحرا خشک گردیده، زیرا خوشی از بنی آدم رفع شده است.

دعوت به توبه

۱۳ ای کاهنان پلاس در بر کرده، نوحه‌گری نمایید و ای خادمان مذبح ولوله کنید و ای خادمان خدای من داخل شده، در پلاس شب را به سر برید، زیرا که هدیه آردی و هدیه ریختنی از خانه خدای شما باز داشته شده است.

۱۴ روزه را تعیین نمایید و محفل مقدس را ندا کنید! مشایخ و تمامی ساکنان زمین را به خانه یهوه خدای خود جمع نموده، نزد خداوند تضرع نمایید.

۱۵ وای بر آن روز زیرا روز خداوند نزدیک است و مثل هلاکتی از قادر مطلق می آید.

۱۶ آیا خوراکی‌ها در نظر ما منقطع نشد و سرور و شادمانی از خانه خدای ما؟

۱ کلام خداوند که بر یوئیل پسر فتوئیل نازل شد.

هجوم ملخها

۲ ای مشایخ این را بشنوید! و ای جمیع ساکنان زمین این را گوش بگیرید! آیا مثل این در ایام شما یا در ایام پدران شما واقع شده است؟

۳ شما از این به پسران خود و پسران شما به پسران خویش و پسران ایشان به طبقه بعد خبر بدهید.

۴ آنچه از سین باقی ماند، ملخ می خورد و آنچه از ملخ باقی ماند، کتبه می خورد و آنچه از کتبه باقی ماند، سوس می خورد.

۵ ای مستان بیدار شده، گریه کنید و ای همه می‌گساران به جهت عصیر انگور ولوله نمایید زیرا که از دهان شما منقطع شده است.

۶ زیرا که امتی قوی و بی‌شمار به زمین من هجوم می‌آورند. دندانهای ایشان دندانهای شیر است و دندان ایشان دندان شیر است.

۷ تاکستان مرا ویران و انجیرهای مرا خراب کرده و پوست آنها را بالکل کنده، بیرون انداخته‌اند و شاخه‌های آنها سفید شده است.

۸ مثل دختری که برای شوهر جوانی خود پلاس می‌پوشد، ماتم بگیر.

۹ هدیه آردی و هدیه ریختنی از خانه خداوند

می سوزاند؛ مانند امت عظیمی که برای جنگ صف بسته باشند.

۶ از حضور ایشان قوم‌ها می لرزند. تمامی روی‌ها رنگ پریده می‌شود.

۷ مثل جَبَّاران می‌دوند، مثل مردان جنگی بر حصارها برمی‌آیند و هر کدام به راه خود می‌آیند و طریق‌های خود را تبدیل نمی‌کنند.

۸ بر یکدیگر ازدحام نمی‌کنند، زیرا هرکس به راه خود می‌خرامد. از میان حربه‌ها هجوم می‌آورند و صف‌های خود را نمی‌شکنند.

۹ بر شهر می‌جهند، به روی حصارها می‌دوند، به خانه‌ها برمی‌آیند. مثل دزدان از پنجره‌ها داخل می‌شوند.

۱۰ از حضور ایشان زمین متزلزل و آسمانها مرتعش می‌شود؛ آفتاب و ماه سیاه می‌شوند و ستارگان نور خویش را باز می‌دارند.

۱۱ و خداوند آواز خود را پیش لشکر خویش بلند می‌کند، زیرا اردوی او بسیار عظیم است و آنکه سخن خود را به جا می‌آورد، قدیر است. زیرا روز خداوند عظیم و بی‌نهایت مهیب است و کیست که طاقت آن را داشته باشد.

دعوت به بازگشت

۱۲ و اما الآن خداوند می‌گوید با تمامی دل و با روزه و گریه و ماتم به سوی من بازگشت نمایید. ۱۳ و دل خود را چاک کنید نه رخت خویش را، و به یهوه خدای خود بازگشت نمایید زیرا که او رؤف و رحیم است و دیرخشم و کثیراحسان و از بلا پشیمان می‌شود. ۱۴ که می‌داند که شاید برگردد و پشیمان شود و در عقب خود برکتی

۱۷ دانه‌ها زیر کلوخها پوسید. مخزنها ویران و انبارها خراب شد زیرا گندم تلف گردید. ۱۸ چهار پایان چه قدر ناله می‌کنند و رمه‌های گاوان شوریده احوالند، چونکه مرتعی ندارند و گله‌های گوسفند نیز تلف شده‌اند.

۱۹ ای خداوند نزد تو تصرّح می‌نمایم زیرا که آتش مرتع‌های صحرا را سوزانیده و شعله همه درختان صحرا را افروخته است.

۲۰ چهار پایان صحرا به سوی تو صیحه می‌زنند زیرا که جوی‌های آب خشک شده و آتش مرتع‌های صحرا را سوزانیده است.

روز تاریکی

۲ در صهیون شیپور بنوازید و در کوه مقدس من صدا بلند کنید! تمامی ساکنان زمین بلرزند زیرا روز خداوند می‌آید و نزدیک است.

۲ روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و ظلمت غلیظ مثل فجر منبسط بر کوه‌ها! امتی عظیم و قوی که مانند آن از ازل نبوده و بعد از این تا سالها و ده‌های بسیار نخواهد بود.

۳ پیش روی ایشان آتش می‌سوزاند و در عقب ایشان شعله ملتهب می‌گردد. پیش روی ایشان، زمین مثل باغ عدن و در عقب ایشان، بیابان بایر است و نیز از ایشان احدی رهایی نمی‌یابد.

۴ منظر ایشان مثل منظر اسبان است و مانند اسب سواران می‌تازند.

۵ مثل صدای ارابه‌ها بر قلّه کوه‌ها جست و خیز می‌کنند؛ مثل صدای شعله آتش که کاه را

مرتفع‌های بیابان سبز شد و درختان میوه خود را آوردند و انجیر و تاک قوت خویش را دادند.

۲۳ ای پسران صهیون در یهوه خدای خویش وجد و شادی نمایید، زیرا که باران اولین را به اندازه‌اش به شما داده است و باران اول و آخر را در وقت برای شما بارانیده است.

۲۴ پس خرمن از گندم پر خواهد شد و معصره‌ها از شیر و روغن لبریز خواهد گردید.

۲۵ و سالهایی را که ملخ و کتبه و سوس و سن یعنی لشکر عظیم من که بر شما فرستاده بودم خوردند به شما رد خواهم نمود.

۲۶ و غذای بسیار خورده، سیر خواهید شد و اسم یهوه خدای خود را که برای شما کارهای عجیب کرده است، تسبیح خواهید خواند و قوم من تا به ابد خجل نخواهند شد.

۲۷ و خواهید دانست که من در میان اسرائیل می‌باشم و من یهوه خدای شما هستم و دیگری نیست و قوم من خجل نخواهند شد تا ابدالآباد.

۲۸ و بعد از آن روح خود را بر همه بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت خواهند نمود و پیران شما و جوانان شما رؤیاها خواهند دید.

۲۹ و در آن ایام روح خود را بر غلامان و کنیزان نیز خواهم ریخت.

۳۰ و آیات را از خون و آتش و ستون‌های دود در آسمان و زمین ظاهر خواهم ساخت.

۳۱ آفتاب به تاریکی و ماه به خون مبدل خواهند شد، پیش از ظهور یوم عظیم و مهیب خداوند.

واگذار، یعنی هدیه آردی و هدیه ریختنی برای یهوه خدای شما.

۱۵ در صهیون شیپور بنوازید و روزه را تعیین کرده، محفل مقدس را ندا کنید.

۱۶ قوم را جمع کنید، جماعت را تقدیس نمایید، پیران و کودکان و شیرخوارگان را فراهم آورید. داماد از حجره خود و عروس از حجله خویش بیرون آیند.

۱۷ کاهنانی که خدام خداوند هستند در میان رواق و مذبح گریه کنند و بگویند: «ای خداوند بر قوم خویش شفقت فرما و میراث خویش را به عار مسپار، مبادا امت‌ها بر ایشان حکمرانی نمایند. چرا در میان قوم‌ها بگویند که خدای ایشان کجا است؟»

پاسخ خداوند

۱۸ پس خداوند برای زمین خود به غیرت خواهد آمد و بر قوم خویش شفقت خواهد نمود. ۱۹ و خداوند قوم خود را اجابت نموده، خواهد گفت: «اینک من گندم و شیره و روغن را برای شما می‌فرستم تا از آنها سیر شوید و شما را بار دیگر در میان امت‌ها عار نخواهم ساخت. ۲۰ و لشکر شمالی را از شما دور کرده، به زمین خشک ویران خواهم راند که مقدمه آن بر دریای شرقی و ساقه‌اش بر دریای غربی خواهد بود و بوی بدش بلند خواهد شد و عفونتش بر خواهد آمد زیرا کارهای عظیم کرده است.»

۲۱ ای زمین مترس! وجد و شادی بنما زیرا یهوه کارهای عظیم کرده است.

۲۲ ای چهار پایان صحرا مترسید زیرا که

خداوند این را گفته است.

۹ این را در میان امت‌ها ندا کنید. تدارک

جنگ بینید و جباران را برانگیزانید. تمامی

مردان جنگی نزدیک شده، برآیند.

۱۰ گاو آهنهای خود را برای شمشیرها و

آزدهای خویش را برای نیزه‌ها خرد کنید و مرد

ضعیف بگوید: من قوی هستم.

۱۱ ای همه امت‌ها بشتابید و بیایید و از هر

طرف جمع شوید! ای خداوند شجاعان خود را

به آنجا فرود آور!

۱۲ امت‌ها برانگیخته شوند و به وادی

یهوشافاط برآیند زیرا که من در آنجا خواهم

نشست تا بر همه امت‌هایی که به اطراف آن

هستند داوری نمایم.

۱۳ داس را پیش آورید زیرا که حاصل رسیده

است. بیایید پایمال کنید زیرا که معصره‌ها پر

شده و چرخ‌شستها لبریز گردیده است چونکه

شرارت شما عظیم است.

۱۴ جماعتها، جماعتها در وادی قضا! زیرا

روز خداوند در وادی قضا نزدیک است.

۱۵ آفتاب و ماه سیاه می‌شوند و ستارگان

تابش خود را بازمی‌دارند.

۱۶ و خداوند از صهیون نعره می‌زند و آواز

خود را از اورشلیم بلند می‌کند و آسمان و زمین

متزلزل می‌شود، اما خداوند ملجای قوم خود و

دژ بنی اسرائیل خواهد بود.

تفقد از قوم خدا

۱۷ پس خواهید دانست که من یهوه خدای

شما در کوه مقدس خویش صهیون ساکن

۳۲ و واقع خواهد شد هر که نام خداوند را

بخواند نجات یابد زیرا در کوه صهیون و در

اورشلیم، چنانکه خداوند گفته است، بقیتی

خواهد بود و در میان باقی ماندگان آنانی که

خداوند ایشان را خوانده است.

داوری بر امت‌ها

۳ زیرا اینک در آن ایام و در آن زمان چون

اسیری یهودا و اورشلیم را برگردانیده

باشم،^۲ آنگاه جمیع امت‌ها را جمع کرده، به

وادی یهوشافاط فرود خواهم آورد و در آنجا با

ایشان درباره قوم خود و میراث خویش اسرائیل

محاکمه خواهم نمود زیرا که ایشان را در میان

امت‌ها پراکنده ساخته و زمین مرا تقسیم

نموده‌اند.^۳ و بر قوم من قرعه انداخته و پسری

در عوض فاحشه‌ای داده و دختری به شراب

فروخته‌اند تا بنوشند.^۴ و حال ای صور و صیدون

و تمامی دیار فلسطینیان، شما را با من چه کار

است؟ آیا شما به من جزا می‌رسانید؟ و اگر به

من جزا برسانید من جزای شما را بزودی هر

چه تمام‌تر به سر شما رد خواهم نمود.^۵ چونکه

نقره و طلا و نفایس زیبایی مرا گرفته، آنها را به

هیكل‌های خود درآوردید.^۶ و پسران یهودا و

پسران اورشلیم را به پسران یونانیان فروختید تا

ایشان را از حدود ایشان دور کنید.^۷ اینک من

ایشان را از مکانی که ایشان را به آن فروختید،

خواهم برانگیزانید و اعمال شما را به سر شما

خواهم برگردانید.^۸ و پسران و دختران شما را

به دست بنی یهودا خواهم فروخت تا ایشان را

به سبائیان که امتی بعید می‌باشند، بفروشند زیرا

بایر مبدّل خواهد گردید، به سبب ظلمی که بر بنی یهودا نمودند و خون بی گناهان را در زمین ایشان ریختند.

۲۰ و یهودا تا ابدالآباد مسکون خواهد شد و اورشلیم تا دهرهای بسیار.

۲۱ و خونریزی ایشان را که طاهر نساخته بودم، طاهر خواهم ساخت و یهوه در صهیون ساکن خواهد شد.

می باشم و اورشلیم مقدّس خواهد بود و بیگانگان دیگر از آن عبور نخواهند نمود. ۱۸ و در آن روز کوهها عصیر انگور را خواهند چکانید و کوهها به شیر جاری خواهد شد و تمامی وادیهای یهودا به آب جاری خواهد گردید و چشمه‌ای از خانه خداوند بیرون آمده، وادی شطیم را سیراب خواهد ساخت. ۱۹ مصر ویران خواهد شد و اُدوم به بیابان